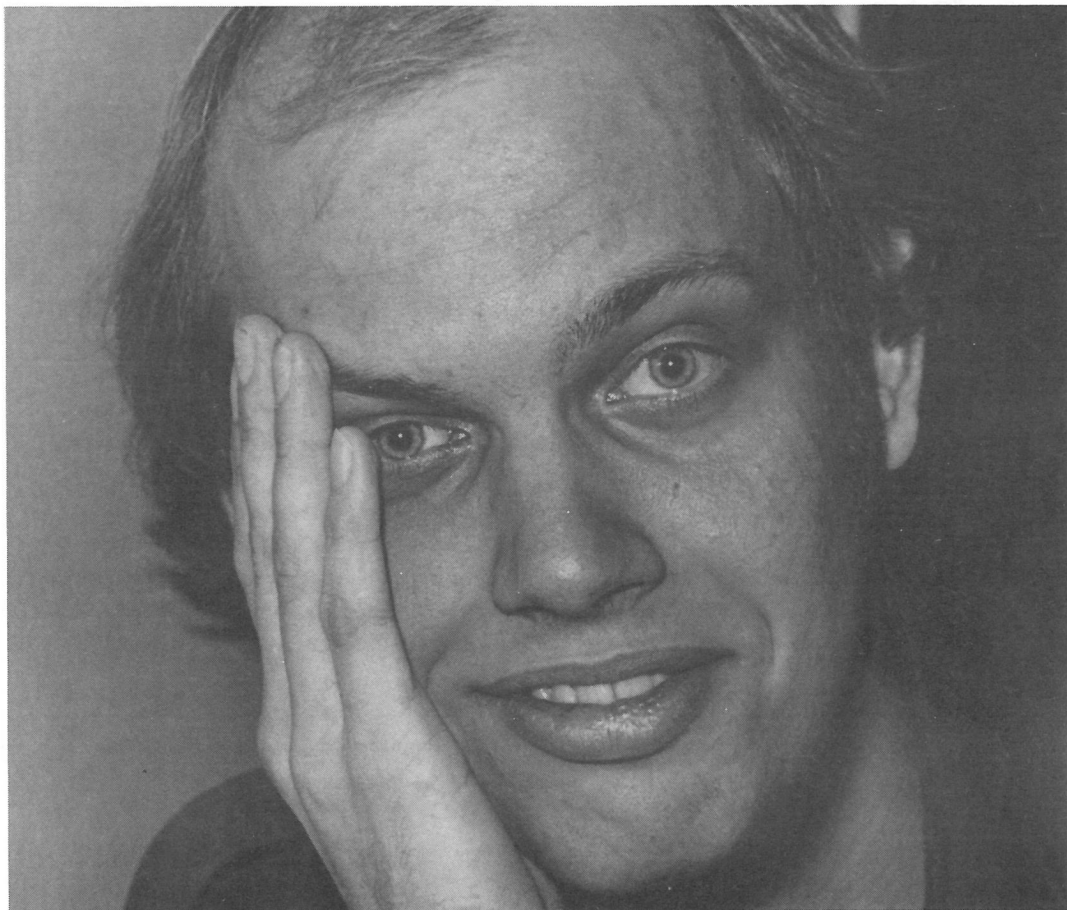

11:6j

Chalmaniana
[CS]

FINFORM

Ârgâng 11 Nr 6 1978

XX

of the world
MMM

Ultra
SKUNK
Ø

old
mea
1980
ont
made

HARE
b

in Gam
xyz
h c

FINFORM nr 6 1978
Årgång 11

Adress:

F-teknologsektionen
Chalmers kärhus
412 53 Göteborg

Tel. 031-810100-1081
031-203370

Redaktionen:

Thomas Flensjö
Bengt Jakobsson

Lisbeth Andersson
Lena Falk
Mats Werner

Ansvarig utgivare:
Lennart Bosser

Resp. artikelförf.
ansvarar själva för
införda bidrag.

insidan

Så är då snart ett år till ända. När detta läses är troligtvis ett stort antal nya funktionärer valda på sektionen. Bland dessa lär då den nya PF-redaktionen ligga i startroparna för att ta över efter nyår. Så här vid årets slut vill man gärna se tillbaka på det gångna året och fundera över det som varit. Inom red. har arbetet flutit Ganska bra. Vissa har tyckt mer, andra mindre och så brukar det väl vara. De flesta ideerna fanns i början av året, och ledde till lite uppfräschning av layout, nya typer av artiklar och litet till. Med tiden dör ambitionerna ut mer eller mindre och det känns som vi blivit lite tråkiga. Men detta har tydligen varken påverkat någon eller fött några ideer till kritik av redaktionsarbetet. Det som varit är en

mindre debatt i våras om vad och vem tidningen representerar. Ett tecken på det ovannämnda är det obefintliga intresset för tidningen på sektionens dag den 27 nov. Något som man kunde diskutera då är varför man har sin sektionstidning. Som ni väl vet har det flera gånger under året diskuterats (på initiativ från Tofsenred.) om Tofsen skulle ta över sektionstidningarna (och deras pengar?) och ex.vis låta varje sektion ta hand om en sida i kårtidningen. Det vore ju bra att ha en underbyggd åsikt om varför vi skall ha en tidning inom sektionen. Det blir ju stor skillnad både för de som jobbar fram publikationen och i den känsla man får som läsare. Vad man sedan vill läsa i vilken form det än skulle bli bör ju också vara intressant. Och som sagt har vi inte fått något större gensvar i åsikter om tidningens innehåll.

Men nog om detta, vi har skrivit om det förr. Nu återstår bara att tacka för oss och det är som gått samt att önska samtliga sektionens medlemmar

ett

GOTT NYTT ÅR!

Red.

Jubileum

Samtidigt som högskolan CTH fyller 150 år firar Chalmers Studentkår sitt 75-års jubileum. Jubileumssekretariatet har kontaktat red och bett att få framföra följande.

Då högskolan under 1979 firar sitt 150-års jubileum kommer teknologerna i praktiken ej att märka något av detta. Samma år fyller Chalmers Studentkår 75 år och detta kommer att firas

under två veckor från 21 april till 1 maj. Programmet för dessa veckor återfinns nedan. Den 26 april är ännu ej något inplanerat och jubileumssekretariatet vill att sektionerna kommer med förslag på lämpliga aktiviteter. Förslagen bör komma in så fort som möjligt.

Jubileumssekretariatet består av: Christian Baarlid tel. 19 89 48
Stefan Werner 11 23 59
Johan Karlsson

PROGRAM

- 1 april Öppet hus
- 21 " Spexpremiär
- 22 " Öppet hus, spex, PUB
- 23 " Jubileumsdag, PUB
- 24 " Världspremiär på "Emil-ia filmen", PUB
- 25 " Filmfestival, PUB
- 26 " (ej planerad aktivitet), PUB
- 27 " Jubileumsbal, spex, ballongtävling
- 28 " Jubileumskabaret (Konserthuset)
Ballongtävling, PUB (ev. Chalmersdag på Liseberg),
Orkesterfestival
- 29 " Chalmersdag på Liseberg
Ballongtävling
- 30 " Mösspåtagning (extra stor), Cortége, Ballongtävling,
Nattklubb
- 1 maj Jubileumsresa
- 5 nov Frukost för kungaparet på studentkåren

CTH B

1985 -11- 2 1

GÖTEBORG

Är mikroprocessorn något för framtiden?

Forum för meningsfull teknik som bildades i våras verkar nu ha antagit litet fastare former. Vid mötet den 29/11 beslutade man att regelbundet mötas 1:a och 5:e veckan i varje läsperiod.,

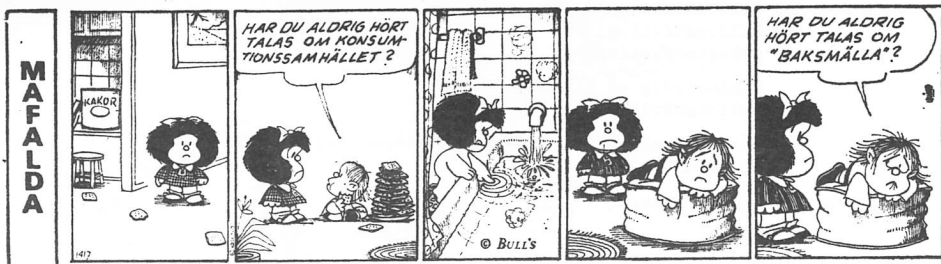
Verksamheten, som ju bygger på grundantaganden om vad som bör menas med meningsfull teknik, mestadels hämtade från Lucasprogrammet i England, är indelad i ett antal arbetsgrupper. Ett par av dessa sysslar med att inventera vilka resurser som finns på Chalmers och att hitta ämnen för examensarbeten. När grupperna fått chansen lämnade kvällens ordförande Peder Fries ordet till aftonens gästtalare Emin Tengström från Centrum för Tvärvetenskap. Han tog under rubriken "Industrisamhällets utvecklingsproblem" upp sina A- och B-alternativ för framtiden. Dessa menar han skär rakt genom partigränserna. A skall motsvara en fortsatt vandring i gamla fotspår och B är en ny linje som eventuellt kan karaktäriseras av nyttjande av flödesresurser och samhällen på mera lokal nivå. Dessutom talade han om konflikter i framtiden, Öst-Väst eller Nord-Syd?

Han ställde också frågan i rubriken: passar mikroprocessorn in i ett framtida acceptabelt samhälle? En fråga som lämnades obesvarad. Kan vi på F hjälpa honom?

Denna typ av möten har Forum för Meningsfull Teknik tänkt hålla också i fortsättningen. Dvs man börjar med allmänna frågor, sedan låter man grupperna tala om vad de håller på med och därefter räknar man med att ha någon form av gästföreläsare. Det hela avslutas med diskussion över en fika.

Det är värt ett besök. We are all involved!

Thomas

F-Teknolog på TEKNIS

Christina Larson läser andra året på teknisk fysik på KTH. I somras bad Lena henne berätta om sina studier och livet på Teknis.

LITET OM KTH OCH DESS SEKTION FÖR TEKNISK FYSIK

KTH, eller Stockholms Tekniska Högskola, är en stor högskola. Vår rektor brukar likna den vid Ystad, eftersom befolkningen där är lika stor som totala antalet studerande + anställda vid KTH. Vi är ca 6000 teknologer, 1000 forskarstuderande och ca 5000 anställda. KTH grundades 1827. 1977 var jubiléumsår, KTH 150 år och dess studentkår, THS, fyllde 75 år. Det finns nio sektioner på Teknis, det är sektionerna för: Teknisk Fysik, Maskinteknik, Elektroteknik, Kemi, Bergsvetenskap, Flygteknik, Väg och Vatten, Lantmäteri och Arkitektur. F är en av de nyare sektionerna, tillkom 1932, och är också en av de mindre, det tas in 90 varje år.

Som Nolla på Teknis börjar man två veckor innan den riktiga terminsstarten. Under de två veckorna har vi en repetitionskurs i matematik, får allmän information och lär känna Teknis och varandra genom olika aktiviteter. Nollningen ändras lite år från år, i år har målsättningen varit att få Fadderiet att fungera bättre, men vissa saker är tradition. Vi har ett Fökseri (motsvarande Noll-K på Chalmers) och ett Fadderi, men oftast är det samma personer som är Föksare och Faddrar. På mottagningen första dagen delas Nollorna upp i faddergrupper med 8-10 personer i varje.

Under dessa första två veckor är det som sagt en hel del aktiviteter och gasguer. Jag skall berätta kort om en del av dem. Vi har en sektionens dag, då vi på F har en stadsorientering för våra Nollor. Nollorna är indelade i grupper, och får en lapp med en massa saker som skall utföras och sedan poängsättas av Föksare vid olika kontroller. Traditionellt ingår bl.a. sång på Västerlånggatan, det är dock sällan som Nollorna lyckas samla in pengar

på det sättet! Detta är i stort sett det enda tillfälle då sektionen syns på sta'n, och det rejält eftersom alla Föksare ^{har} orange overaller (orange, närmare bestämt 6122 Å, är vår sektionsfärg) mer eller mindre behängda med medaljer, knappar och skyltar. En idrottsdag finns också på programmet, det är kåren som ordnar den. Sista helgen innan terminens början har vi på F traditionellt T-banegasque och stugfest. T-banegasquen innebär att 4 Föksare intar komplett lunch med mycket drycker under ordinarie färd med tunnelbanan. Det är Nollorna som skall planera den här lunchen, och försöka ordna musik och ståtlig mottagning vid Teknis. Efter detta är det stugfest vid studentkårens stuga på Värmdö, då bl.a. en supernolla av varje kön utses, flickorna kallas förresten för minusnollor. Så har vi de s.k. nolleuppdragen. Det kan vara väldigt olika saker, och allt är väl inte så lyckat. Ett traditionellt uppdrag är att vända munstyckena i fontänen på Sergels torg så att vattnet sprutar ut över rondellen! Vi har också en Nollegasque då Nollan 'avrättas' för att sedan antingen upphöjas till etta och få ett årskursnamn, eller, som fallet varit de senaste åren, bli "halva" eller "imaginär" i väntan på att slutligen bli Osquar och Osqulda vid den s.k. Ettans fest i december. Naturligtvis har vi ett Nolle-spex också, som alla Nollor som är intresserade får hjälpas åt att göra. Det uppförs sedan på Ettans fest. En gammal tradition vi har är att varje årskurs skall ha ett eget namn som börjar på F, och som anknyter till hur Nollorna har betett sig. Så heter t.ex. min årskurs Fräck. Har man gått längre än 4 år kallas man för F-öändligheten.

På det hela taget tycker jag att vår nollning fungerar väl. Jag blev positivt överraskad och hade väldigt roligt, och det tror jag är den allmänna inställningen hos oss.

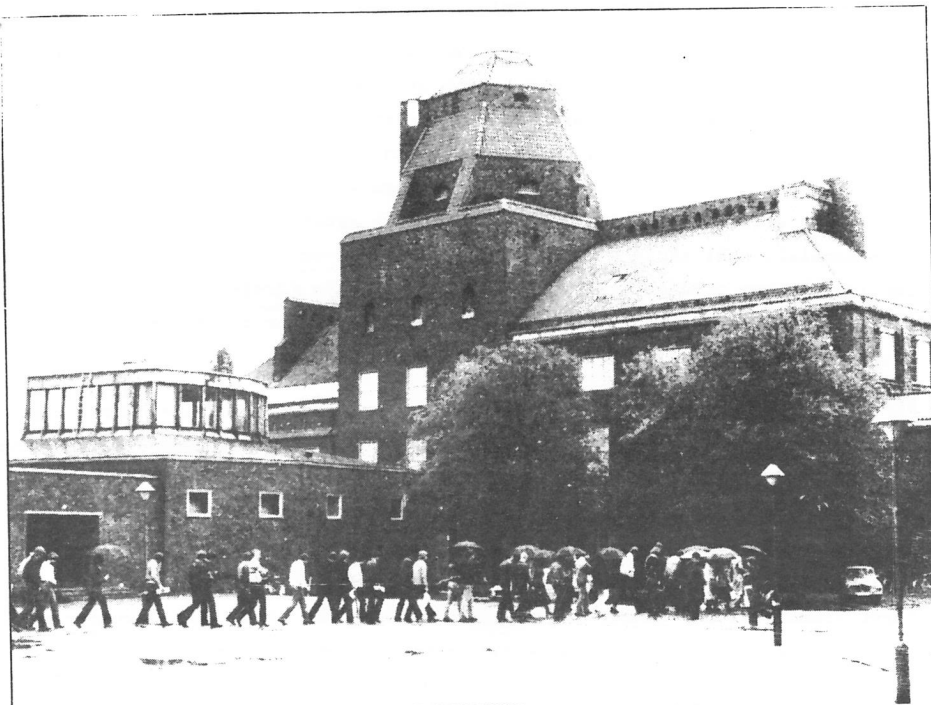
Vårt läsår är indelat i 8 perioder. Vi har tre veckors undervisning i varje period och sedan en vecka då vi tentamensläser och gör 0-3 tentor, oftast en eller två. Antalet ämnen i varje period varierar mellan 2 och 5, och ett ämne sträcker sig oftast över 2-4 perioder. Ibland har vi större ämnen, men då har vi deltentamina. Hur mycket schemalagd tid vi har varierar, men när det är som värst har vi 33 timmar undervisning i veckan. Sista perioden på våren brukar dock vara betydligt lindrigare, då har vi undervisning bara 2 eller 3 dagar i veckan. Mellan årskurs 2 och 3 har vi en spärr. För att bli studieberättigad i 3:an får man ha max 5 tentor efter sig, och dessa måste vara spridda på olika ämnesområden. Man kan dock få dispens och bli studieberättigad i t.ex. något visst ämne.

I ettan läser vi mest matematik och andra grundläggande ämnen. Till de mer omfattande hör en stor kurs i differentialkalkyl och integralkalkyl, numeriska metoder med programmering i Basic och Simula-Algol och en fysikkurs. Fysikkursen omfattar även en labkurs i allmän fysik. Labkursen är egentligen helt

fristående, och den är mycket kritiserad pga man inte får ut någonting egentligen, utan bara följer ett lab.pek. Kursen håller nu på att göras om till lite större "tänka-själv-labbar".

Under andra året läser vi bl.a. funktionsteori och differentialekvationer och en stor kurs i teoretisk elektronik. Vi har fortsättningskurser på en del ämnen från ettan, bl.a. labkursen i fysik.

Till trean väljer man gren, tillämpad matematik, tillämpad fysik eller tillämpad mekanik. Vissa ämnen är obligatoriska för alla linjerna. Inom varje linje har man ett block med obligatoriska kurser, och sedan skall man välja ett antal, ca 5, valfria kurser. Genom att det finns så många sektioner på Teknis har man ett väldigt stort utbud av kurser och kan alltså profilera sin utbildning om man vill. Inom varje gren finns ett antal förslag till kurskombinationer, inom tillämpad fysik finns t.ex. molekylfysik, kärnfysik, materialfysik och reglerteknik. Inom tillämpad matematik: teknisk matematik, teknisk systemteori och matematisk planering. Tillämpad matematik innebär i stort sett att man blir dataingenjör. Inom tillämpad mekanik kan man välja mellan: fasta mediars mekanik, strömningsmekanik och teknisk mekanik. Jag tror de flesta

Bilden är tagen utanför fysiks övningshus, som har det betecknande namnet "Sing-Sing". Det man ser är det s.k. Klocktornet där mekanikinstitutionen finns.

FINFORM

väljer inriktningen tillämpad fysik, och att mycket få läser tillämpad mekanik. Varje år tas det in 90 studerande. Man räknar med att 60-70 av dem kommer att börja trean. De som hoppar av det gör det för det mesta under eller efter ettan. Av de nyinskrivna brukar ca 10% vara tjejer. När jag började förra året var vi bara 8 tjejer, men i år har det börjat 14 stycken! Eftersom vi är så få, har vi den fördelen att alla känner igen oss lättare. Bortsett från en och annan lab-assistent har vi inte märkt att lärarna har någon speciell attityd gentemot oss. Jag tror att de flesta killarna ser det som något självklart att vi går här, och tycker att det borde vara fler tjejer på linjen. Det är klart, det finns några få som har fördomar och inte riktigt förstår att vi går här för studiernas skull. I början tyckte jag väl ibland att man var tvungen att klara sig bra när man är tjej, men nukänner jag det inte alls så, man är en individ bland andra. Här på Teknis är tjejerna mycket väl representerade i olika styrelser och kommittéer på sektionen och kåren, förmodligen överrepresenterade. Vi är totalt ca 12% tjejer på högskolan. Jag anser att det är alldeles uppenbart att problemen som tjej inte finns på högskolan, utan i arbetslivet. Det är betydligt svårare att få praktikjobb om man är tjej (om inte arbetsgivaren vill vara modern förstås, och kunna visa upp könskvotering).

Teknologerna har inte speciellt stora möjligheter att påverka beslut om utbildningen. Vi har en studienämnd som består av studieförtroendemän från varje årskurs. Studienämnden kan bestämma vad elevernas representanter i linjenämnden skall försöka verka för, men i realiteten går det väldigt trögt. Om man klagar på en föreläsare eller vill ändra på en kurs så kanske saken börjar undersökas efter 10 års tjat! Våra studier är mycket traditionellt upplagda. Av ekonomiska skäl måste F och E ha föreläsningar och övningar medan de övriga sektionerna har väldigt mycket klassundervisning de första åren. Undervisningsformerna är vi kritiska mot, föreläsningar och övningar med ett enbart passivt mottagande av information är inte bra i alla ämnen.

När man inte ägnar sig åt sina studier har kanske sektionen eller kåren något man kan syssla med. På F har vi bl.a. ett klubbmästeri som ordnar fester, t.ex. vårbalen med efterföljande sillfrukost i det gröna!, en sektionstidning som heter "The Force" och ett eget F-rum, Konsulatet. Vi har en del traditioner också på sektionen, först och främst nollningen, men dessa är inte så gamla. Sektionslivet var inte alls livligt tills för ca 6-7 år sedan.

Kåren ordnar ett par gånger i terminen kåraftnar med olika teman, kurser i bl.a. språk, de har filmvisning varje vecka, motion och gymnastik, fester och tävlingar, t.ex. Sångartäflan. Denna täflan går av stapeln på Oskuars namnsdag 1:a december, och varje sektion skall framträda med något sångligt och musikaliskt nummer. Av gammal hävd skall Bergs komma sist, vad de än hittar på. Jubiléumsåret 1977 återupptogs ett par gamla ^{a/}traditioner av kåren, att anordna

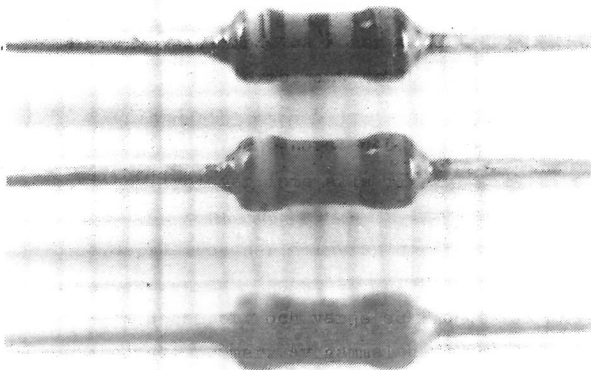
en quarneval och att uppföra ett kårspex. 1977-års spex hette "Osquar" eller "En teknolog vid kung Arthurs hov". Det är meningen att det i fortsättningen skall bli både spex och quarneval vartannat år.

Vår teknismössa är grå med svart tofs, och vi fysiker sätter på en orange ring på tofsen för varje år vi går här.

I KORTA DRAG

- I skrivande stund är vår sektionsordförande i Stockholm och slår runt
- Karin i F1 vill ordna alternativfest. Sex mästeriet ställer upp, gör du?
- Snart kan man forska i resursteori
- Kommunen kanske skaffar radioaktiv fjärrvärme
- De nya har visst blivit väl mottagna
- Man kan redan köpa semlor
- Det har både varit Lucia och sektionsmöte

Gör motstånd!

Från våra kamrater i England och Frankrike kommer hälsningar. Patrik och Sten är i London och Gunnar i Compiègne. Gunnar skriver att han gärna svarar på brev om någon vill veta mer i detalj om hur det är i Frankrike. Vi gissar att Londonborna gör det också. Här är därför deras adresser:

Patrik Ringqvist	Sten Lindau	Gunnar Johannesson
International Hall Room 486	15, Sedgeford Road	Appartement 996
Brunswick Square	London W12	10, rue Edouard Branly
London WC1N 1AS	England	60 200 Compiègne
England		France

Tack för era bidrag.

F-LONDON

Sedan två år existerar möjligheten att läsa 4:e året utomlands. Konstigt nog har ingen från F varit intresserad innan. Men i år är vi två från F här på Imperial College.

Imperial College ligger mitt inne i London, i det fashionabla Kensington strax söder om Hyde Park. Skolan startade för drygt 130 år sedan och består egentligen av tre Colleges: Royal College of science (med biologi, zoologi, fysik, kemi etc), Royal School of Mines (med geologi, metallurgi etc) och City and Guilds College (med väg och vatten, maskin, elektroteknik etc).

LITE OM STUDIERNA.

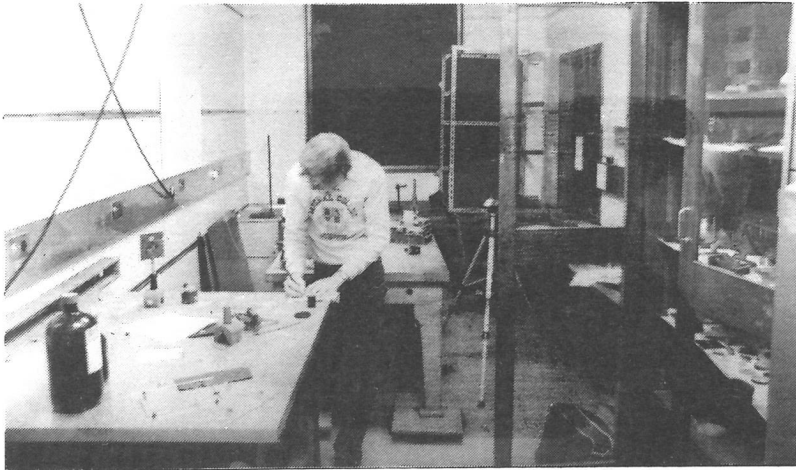
Engelsmännen har ett annat studiensystem än vi. De läser tre år och blir då Bachelor of Science. De som vill kan sedan fortsätta 1 år och bli Master of Science. Det är relativt få som stannar kvar och kurserna är betydligt mer inriktade på forskning än motsvarande i Sverige. Vi från Chalmers följer alltså dessa postgraduate kurser. Det finns ett stort antal MSc linjer, dock inte på fysik. Den enda som kan komma ifråga är egentligen Applied Optics. Det finns två till nämligen Atmospheric Physics och Mathematical Physics (teoretisk fysik). Mathematical Physics är nog oftast lite väl avancerad för oss. Men det finns linjer på andra sektioner, som passar oss. T.ex Control (reglerteknik), Computing (datateknik) och några linjer på Electrical Engineering.

Själv läser vi Applied Optics (Sten) och delar av Applied Optics + enstaka s.k. tutorials (Patrik). Tutorials är seminarieliknande kurser och egentligen avsedda för doktorander. Det finns några olika sådana, men de är små, små och ämnade att introducera folk i sina forskningsprojekt i Solid state, Astronomy eller vad det nu kan vara. Tyvärr kolliderar nästan alltid tiderna, så det är ett rent litet halsbete att få ihop en vettig blandning. Att följa en linje är betydligt enklare. Applied Optics handlar om optik, om ni nu inte begrep det. Största tiden upptas av laborationer, ungefär hälften, och resten är föreläsningar. Inga övningar. Det

skiljer sig betydligt från Chalmers, men ändå större är skillnaden mellan de olika MSc-linjerna. En del är skitjobbiga medan andra är nästan rena semestern, men om man bortser från att alla pratar utrikiska är det absolut inte jobbigare än på F. För att ge er en aning om hur saker och ting fungerar här skall vi berätta lite om en laboration vi gjorde de tre första veckorna.

När vi väl hade bestämt oss för vilken lab vi skulle göra först, det blev Holografic Interferometry, skulle vi få lite instruktioner. Vi blev visade till ett rum med ett bord, ett skåp och en laser och fick instruktionen:

"Här kan ni vara. Om det är några problem så kan ni söka upp mig", av handledaren. Vid närmare betraktelse visade sig skåpet vara fullt av alla möjliga och omöjliga grejer i en salig röra. Vid ännu en betraktelse, lite senare när den första förvirringen lagt sig, upptäckte vi att nästan inget av det vi behövde fanns där. Det var bara att ge sig ut på jakt efter linser, hållare, skenor, beam-splitter etc.

Laborant
i
laboratoriet

Det tog två veckor. Så när vi efter sju sorger och åtta bedrövelser och ett flertal olika uppställningar hade lyckats göra våra mätningar, var det bara att sätta sig ner och räkna. Till sist skulle man också helt på egen hand skriva en rapport. Vi har inte lärt oss så mycket på 3 års labbande på Chalmers, som vi gjorde på dessa 3 veckor

BOSTÄDER.

Det är lämpligt att ha någonstans att bo när man går på I.C. Man har i stort sett två bostadsalternativ: bo på studenthem eller att hyra ett rum privat.

Antalet studentrum i London är starkt begränsat, så det gäller att ha tur om man skall få något.

Vi började i slutet av april att söka. De olika student-hemmen har ingen direkt förbindelse med varandra; man måste skicka en ansökan till vart och ett, så det blev en hel del skrivande.

I mitten av juli fick en av oss (Patrik) besked om att han fått rum på International

Hell. Den andre av oss (Sten) fick däremot inte besked om att han fått rum, i mitten av juli.

Och inte heller i augusti, eller i september. Det enda att göra, var att åka till London ett tag innan terminens början och söka privat inackordering.

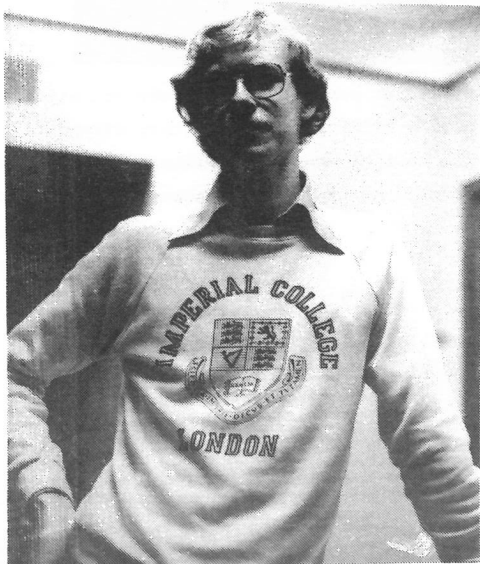
Genom University of London Accomodation Office fick jag en lista på några adresser att undersöka. De flesta var redan upptagna; ett rum jag inspekterade såg ut som om det inte var städa på ~~X~~ år, men jag lyckades i alla fall få ta i ett skapligt rum inte allt för långt från I.C.

TRAFIK.

I London är det kontinuerligt rusningstid, med en viss minskning av fordonstätheten nattetid. Det snabbaste färd sättet är med Underground, men det är också det dyraste, ett månadskort kostar ca 4 pund. Något billigare blir det att åka buss, men också betydligt långsammare. Bussarna skall gå med 6-12 minuters mellanrum, men standard-årvikelserna är stora. Ofta får man vänta i en halvtimme, och så kommer fyra bussar i följd.

Några av förra årets I.C. studenter rekommenderade oss att ta med cykel till England. Efter en månads erfarenhet af cykling i London, kan jag rekommendera att man inte tar med cykel.

Nackdelar: Det är krångligt att ta med cykeln, tillsammans med all packning; jag var tvungen att ta tåget från Felixstowe, och stationen ligger flera km från färdmålet. För att inte cykeln skall bli stulen måste man noggrant kedja fast den, men trots dubbla lås har jag dels fått div. detaljer sönderskruvade, dels hela framhjulet (!) stulet. Numera tar jag alltid in cykeln både hemma och i skolan (Applied Optics ligger på sjätte våningen).

"No comments"

FINFORM

Ett annat problem är parkerade bilar. Man får ideligen stå ut i raten för att komma förbi, vilket ofta är besvärligt och riskabelt i den hårda trafiken.

Fördelar: Det går faktiskt lite snabbare att cykla än att åka buss. Och så får man en massa frisk (?) luft.

Det finns en hel del till man skulle kunna berätta om, men vi vill ju inte skärma bort Finform redaktionen med för mycket material på en gång. Vi kanske återkommer i ett senare nummer.

Vi har ju, trots allt bara varit här i en månad, och har just börjat komma i gång. Mycket återstår t.ex. examination (om det nu blir någon) framåt påsk någon gång. Och exjobbet skall man också försöka få ihop så småningom.

Till sist kan vi för er som funderar på att läsa på I.C. nästa år, rekommendera en liten skrift som finns på Cremona. Den är skriven av första årets I.C. chalmersister och i den står det mesta av det man kan undra över.

Skåpet med labutrustning

Publik &
Sten L.

F- COMPIÈGNE

I boken om Frankrikes historia jag läser, står om gallernas natur: "De voro djärva, livliga, sällskapliga och pratsamma men också o-betänksamma, fåfänga, instabila, grälsjuka och totalt allergiska mot all disciplin." Det gällde för tvåtusen år sedan och det gäller utan tvekan idag också. Föga anade jag något när jag korsade gränsen, men snart fick jag lära.

In kom jag på universitetet den första fredagen i höstmånaden. Jag visste inte till vem eller vart jag skulle vända mig och där visste man på pricken lika mycket. Men tack vare de goda galliska egenskaperna ordnade det mesta upp sig. Jag fick en bostad och några uppmuntrande ord på vägen. Glad i hågen plockade jag upp SMT och tandborsten.

Det finns tre olika sätt att bo på, inackorderad i familj, inhytt i ett rum på studenthemmet eller så kan man göra som jag, dela en lägenhet med några andra studenter. Här bor förutom jag en engelsman och två fransmän. Möjligheterna till språkträning saknas sannerligen inte. Vill man kan man säkert träna sig i mer exotiska språk än så, för på skolan finns studenter från alla jordens hörn.

Terminen började med det som borde skett för länge sedan, valet av kurser. Utbudet av kurser är mindre än på Chalmers och någon motsvarighet till teknisk fysik finns inte. Deras tre linjer är maskin, kemi och biologi. Jag är inskriven på maskin och läser där några materialkurser. Vid sidan av de rent tekniska ämnena finns ett antal kurser som kallas kulturella. Där kan man hitta några så fantasi-eggande som "Infinitesimalkalkylens historia" och "Den klassiska mekanikens födelse". Mer verklighetsnära är kurser i ekonomi, politik och språk.

Allt vad som rör kurser och utbildning sköts dåligt. Det här med information tycks man ogilla hjärtligt. Några kursplaner verkar inte finnas. Om, när och var något ska ske, det får man fråga sina kamrater om. Dag för tenta är inte bestämd, inte ens om det ska bli någon. Inte heller kurslitteratur är något känt begrepp. Det är föga hedersamt i en stad som av romarna döptes till Compendium. Om man inte är särdeles släng på språket är det därför i början svårt att hänga med på föreläsningarna. Snart upptäcker man att det egentligen inte sägs så mycket och att det som sägs bäst kopieras av från någon inföddings anteckningar. Övningsuppgifter, räkneövningar och labora-

tioner är sällsynta, än har jag inte kommit i vägen för något. Förutom att läsa kurser håller jag också till i universitetets forskarhus där jag är en forskare behjälplig i hans försök att lista ut vad utmattning är. Odisciplinen tar hem några poäng när det blir dags för lunch. Tumultet i kön retar aptiten. Man väljer en odefinierbar maträtt som oftast smakar rätt så hyfsat. Priset är lågt, fyra franc. Det roligaste fransmännen vet är att kasta brödbitar och skvätta vatten på varandra, så det håller de på med under hela måltiden. Lunchen, som är två timmar lång, avslutas oftast med en utdragen fika på något av stadens alla kaféer. Olyckligtvis har även det övriga samhället lunch dessa två timmar, så alla banker och affärer är stängda.

På universitetet och i stan finns det en hel del föreningar där man kan träffa folk. Så kan man till exempel spela kort, schack eller boll, musicera, fotografera eller göra vad som helst. Ibland ordnas det till en stor fest och ofta har småföreningarna sina egna

fester. Annars är nöjeslivet i denna lilla stad dåligt. Det finns några biografteater och några anonyma klubbar. Ändå är staden på något underligt sätt mycket trivsamt. Dessutom ligger ju Paris inom räckhåll. Det tar mindre än en timme att åka dit med tåg och väl där lär man inte ha några problem med att fylla upp sin tid.

Den franske studenten förefaller vara mycket mindre självständig än sin svenska kollega. Både deras sociala och ekonomiska bindning till sitt hem är mycket stark. Lite löjligt tycker vi det ser ut att se föräldrarna följa sina små första dagen de ska till den nya stora skolan, lite löjligt att se mödrar åka långa vägar för att sköta om sina barns matinköp och ta hand om deras tvätt. Men väl fria binder de sig snart igen. Bland de som går sista året här liksom vi är det inte många som inte redan är inringade. Man föredrar den ombonade tillvaran och så kommer det sig att debatten om vår konstiga värld inte heller är så stor.

I denna ordning och röra, kan man trivas där? Utan tvekan ja, och mycket bra till och med. Det är lätt att hitta skillnader mellan deras och vår kultur. Det är lätt att komma med snabba omdömen. Men det är oerhört nyttigt att tvinga sig se saker på nya sätt, att kröka till några gamla utropstecken. Även om ett år på Chalmers skulle givit mer mätbar teknisk kunskap, ger ett år här kunskap som vid en jämförelse kan visa sig väga bra mycket mer. Så ni som har chanser rekommenderar jag tveklöst att försöka komma hit.

Handlag, Goulet

;

FINFORM

**Jag är med i
redaktionen
nästa år**

Är du?